Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

2. Μαρτίου 1900

22

Αγαπητέ,

Δεν ήξερα ποτέ νά σας γράψω πόσο, πόσο μ' ἔλυπε ἡ ἀρρωστιά σας, καὶ πόσο μεγάλο σκοπό νά σας φέρω ἐδῶ νά σας ἀναπαύσω καὶ νά σας ἀναστήσω μὲ τὸ κλίμα καὶ μὲ τὴν ἀνθρωπιά μας. Ἀλλ' ἡ μοῖρα μας ἄλλη ἀποφασίστηκε, καὶ μὲ τὴν πικρία μας πρέπει νά σκεφτοῦμε τὸ χειρότερο. Ἐλπίζω ἀπὸ ὅλη μου τὴν καρδιά νά σας ἀναστήσω τὸ κουράγιο, νά σας ἀναπαύσω τὸ κεφάλι, νά σας φέρω νέο τὸν μεγάλο τὸν ἀνάρρωσιν τὸ κακό, ἀλλὰ καὶ νά σας ἀναστήσω τὸ κουράγιο καὶ τὸ φρόνημα νά κεφαλίσετε, καὶ νά σκεφτοῦμε τὸ χειρότερο.

Τὸν ἀγαπᾶ πολύ

Σας

Β. Μελικόπουλος

Μοναχὸ νά σας γράψω, ἡ σκέψη νά κοιμᾶστε μαζί τὸ μεγάλο, τὸν νοῦ σας νά τὸν ἔχετε μαζί μας καὶ ἀπόψε τὸν ἑσπερινό, καὶ τὴν σκέψη νά σας ὑπηρετήσω μὲ ὅλη μου τὴν καρδιά, ἀπόψε σᾶς ἀποχαιρετῶ γράφοντας τὴν ἀγάπη μου.

Σας

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ